Sosyalist

KURUCUSU: Dr. HİKMET KIVILCIMLI
SAYI: 56 21 MART 1978 SALI FİATI: 300 Krş.

DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ!

Kıvılcım Yayınları / 8

finans-kapital ve türkiye

Dr. Hikmet KIVILCIMLI

— Çıktı —

Isteme Adresi: Kıvılcım Yayınları. Koska Cad. Saracoğlu Işhanı No. 32/4. Daire 10 Lâleli/İSTANBUL

Ecevit'in ve CHP yöneticilerinin tuttukları yanlış yolu, bizzat onlara oy veren işçiler, emekçi köylüler, gençler, memurlar, öğretmenler açığa çıkartmaktadır. Ve daha da çıkartacaklardır.

İŞÇİ SINIFI VE HALK FAŞİZME KARŞI DİRENİYOR

İşçi sınıfımız ve gençliğimiz bu faşist saldırılara ve tertiplere karşı gaflet içinde olmadığını gösterdi. DİSK'e ve TÜRK-İŞ'e bağlı yüzbinlerce işçinin 2 saatlik «faşizme ihtar» direnişi, demokratik güçlerin ellerinin armut toplamadığını gösterdi.

ECEVİT'İN TELAŞI NİYE?

Bir avuç Banka-Şirket ve Toprak beyi, sömürü ve tahakkümlerini sürdürebilmek için yeni kanlı tertipler peşinde; Gizli-açık teşkilatları ile gençliğimizin, işçi sınıfımızın ve halkımızın üzerine pervasızca saldırıyorlar. Parababalarının gazeteleri bu **«hayasızca akın»ı «kardeş kavgası», «aşırı sağ ile aşırı sol'un vuruşması» «anarşi»** diye yutturmaya çalışıyor. Oysa gün gibi açık. Bir avuç soyguncu parababası, sömürüsünü kat kat arttıracağı faşist bir düzeni oturtma çabasında. Gençliği, işçi sınıfımızı, devrimcileri sindirmeyi, işinde gücünde vatandaşı şaşkına çevirmeyi bu niyetle amaçlıyorlar. Gizli açık devlet kuvvetlerini halka saldırtırken, **«devleti ele geçiriyorlar»** yaygarasıyla orduyu tümüyle faşizme alet etmek istiyorlar.

İşçi sınıfımız ve gençliğimiz bu faşist saldırılara ve tertiplere karşı gaflet içinde olmadığını gösterdi. DİSK'e ve TÜRK-İŞ'e bağlı yüzbinlerce işçinin 2 saatlik **«faşizme ihtar»** direnişi, demokratik güçlerin ellerinin armut toplamadığını gösterdi. Bu yığınsal demokratik direniş ile, faşizm tertipçilerinin azınlıklığı gözlere batırıldı. Yüzbinlerce memur-öğretmen-öğrenci, teknik eleman işçilerin bu direnişini coşku ile ve aktif olarak destekledi.

İşçi sınıfımızın bu uyanık, sorumlu davranışına kimler olumsuz tepki gösterdi: İşverenler, MC partileri, Ecevit ve CHP yönetimi. Evet, **«halkın umudu»**, daha 8 ay önce oylarını aldığı işçilerin bu demokratik eylemine ateş püskürdü. Ecevit, direnişten sonra yaptığı basın toplantısında son faşist saldırıları **«anayasa dışı rejime ortam hazırlayacak (...) tuzaklar»** olarak niteledi. Evet Ecevit'in bu dedikleri doğrudur. Ancak bu tuzaklar nasıl aşılacaktır? İşte bu noktada Ecevit ve CHP yöneticileri işçi sınıfımızdan ve emekçi halkımızdan farklı düşünüp davranmaktadırlar. Ecevit'e göre **«Türkiye'de tezgahlanmakta olan»** ve **«hem Türkiye'de hem de başka ülkelerde bir kaç kez tezgahlanmış»** olan bu tuzaklar **«demokrasiyi yıkmış»** ya da **«tehlikeye düşürmüştür.»** Yani tuzaklar faşizmin tuzağıdır. Ve Ecevit'e göre bu tuzaklara düşmemek için yani faşizmin sillesini yememek için ne yapmak lazımdır? Fazla şey değil. Şöyle konuşuyor Ecevit: **«Faşist eğilimlere karşı en etkin**

(Devamı 3. Sayfada)

DİSK'e mesaj

Sayın DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk

Faşist cinayet şebekelerinin yürüttükleri katliamlara karşı, İşçi sınıfımızın başlattığı direniş Demokrasi savaşının önemli bir adımı olmaktadır. Ve bu direniş faşist cinayetlerin asıl kaynağı bir avuç para babasının faşizm özlemini kursaklarına tıkamak içinde önemli bir işlev görecektir.

Şimdilik 2 saat olarak başlatılan direnişin; her faşist saldırı ve bunalımın yükünü emekçi kitlelere yüklemek için yapılan her reform aldatmacası karşısında da daha güçlü ve etken protesto eylemleriyle devam etmesi gerektiği inancındayız.

Aldığımız bu doğru kararı bütün gücümüzle destekliyor, işçi sınıfımızın gerçek demokrasi yolunda verdiği mücadelede başarılar diliyoruz. Saygılarımızla.

Mehmet ÖZLER
Vatan Partisi Genel Başkanı

Vatan Partisi Genel Başkanı ÖZLER

«Faşizm sosyalistlerin birlikte davranışıyla yenilir»

«Fiatlar tırmanırken, toplu katliamlar'da tırmanıyor. En son, İstanbul Üniversitesi çıkışında el bombası ve makineli silahlarla yapılan toplu imha, Türkiye'deki parababalarının vurgunununa en önde tekpi gösteren gençliğimizin temiz kanıyla, halkımıza açlığını ve işsizliğini unutturmak içindir. Hergün borç batağında daha derinlere batan parababaları, bunun kefaletini elbet yoksul halkımıza ödetecek, sofrasındaki en son birkaç lokmayı da kendi sermaye denizine çekerken bu yoksullaşmaya doğacak tepkiyi, nefreti kanla, terörle toplu katliamlarla sindirecektir.

Katliamın hemen sonrasında Ecevit hala «yansız politika izlemek»den dem vurdu. Dünyada ve Türkiye cehenneminde iki yol vardır: Ya halktan yanasın, yada başka hiçbir süse, kılıfa gerek yok, parababalarından yana.

Toplu katliamların failleri parababalarının faşist milislerini «yansız davranma» demogojisiyle örten bu koalisyon hızla çöküşe giderken, halka ihaneti hergün daha çok açı-

(Devamı 3. Sayfada)

Katliamlarla zamlar birbirini kovalıyor... Türkiye bir kan gölüne döndü, DÖNDÜRÜLDÜ... Bu kan gölüne hergün 5-10 insanımızın kanı akıtılıyor...

Tekelci parababaları, MC ile açık faşizme gidemeyince meclis oyunlarıyla CHP'yi iktidar yaptılar. Şimdi CIA-Kontr gerilla güdümlü kasaplarıyla ortalığı kana bulayarak Ecevit'in de CAN GÜVENLİĞİNİ sağlayamadığını, sağlayamayacağını «İSPATLIYORLAR!!» Aslında «ispatlamaya» çalıştıkları, şu yarım yamalak «demokrasi»nin de bize «lüks» olduğudur...

Artık her iyi dilekli vatandaş «Nereye gidiyoruz», «Nasıl kurtuluruz» diye sormaya başlıyor.

Kardeşler!

Tekrarlayalım, Tekelci parababalarının bu Alicengiz oyunu: SIKI bir YÖNETİM = FAŞİZM içindir. Ekonomik buhran, Tekelci Parababalarının azgın KÂR hırsını engelliyor. Şimdi onun için grevlerin yasaklanmasını, ücretlerin, maaşların dondurulmasını, taban fiyatlarının düşük tutulmasını ve tüm DEVLET HAZİNESİNİN EMİRLERİNE AMADE edilmesini ARZU EDİYORLAR.

Parababalarının, **istedikleri** herşeyi GİZLEMEKte mahir büyük basınının bu katliam olaylarını «VAHŞET!» «DEHŞET» çığlıkları altında kamuoyuna sunmasının altındaki anlam da budur. Halk ve ordu **sıkıyönetime, sıkı** bir **yönetimden** başka çare ve «UMUT» olmadığı fikri-

(Devamı 3. Sayfada)

VATAN PARTİSİ PROPAGANDA VE ÖRGÜTLENME ÇALIŞMALARINI HIZLANDIRMAK AMACIYLA 3 AY SÜRECEK OLAN ÖZEL BİR BAĞIŞ KAMPANYASI AÇMIŞTIR.

VATAN PARTİSİ BAĞIŞ KAMPANYASI AÇTI

KATLIAM ve PROVOKASYONLAR NE İÇİN

Karşı devrimin saldırı ve cinayetlerine karşı örgütlü direnişler koymak, protesto eylemleri, mitingler, yürüyüşler ve siyasî grevler koymak devrimci örgütlerin ve demokratik güçlerin görevleridir. Görevimiz halkın direnişini, halkın devrimci mücadelesini yükseltmektir.

16 Mart Perşembe günü bir grup üniversite gencimiz faşist milis teşkilatlarının bombalı ve makinalı tüfekli saldırısına uğradı. Saldırganlar 6 gencimizi öldürüp 40'a yakınını yaraladı. Bu saldırı yıllardır halka ve halkın evlatlarına karşı yürütülen baskı ve cinayetlerin yeni bir halkasıdır.

Finans-kapital çetelerinin bu bombalı, makinalı tüfekli katliamı karşısında iktidarın tutumu ne oldu? Ecevit, cinayetin işlendiği günün akşamı, oportunistçe bir beyanat vererek sözde cinayetten üzüntü duyduğunu ifade etti, gerçekte ise canilerin kimler olduğunu açıklamayarak faşistleri gizledi ve cinayetin üstüne sünger çekti. Demagojik beyanatının devrimci ve demokratik çevrelerin öfkesini ve protesto eylemlerini nötralize etmediğini gören Ecevit, DİSK'in iki saatlik işi bırakma kararına karşı tepkisini ifade etmeden edemedi.

Son olaylar ikidarın faşist cinayetler karşısındaki tavrında hiçbir değişiklik olmadığını bir kere daha gösterdi. Finans-Kapitalin desteği ile hükümet olan Ecevit, «ekonomiyi-devleti-milleti kurtarma» demagojisi ile, finans-kapital ve tefeci-bezirgânları, kurtarma tedbirlerini alarak devalüasyonları, zamları, zulüm ve cinayetleri halka bıraktı. Faşist milis teşkilatlarının, kontr-gerilla gibi gizli cinayet çetelerinin üzerine gidemeyen «aşırı sağa ve aşırı sola eşit davranma» demagojisi ile gerçek canileri gizleyen Ecevit, cinayetlerin ve saldırıların duracağı yolundaki beyanları ile halkı aldatmaya ve halkın gericilikle mücadelesini önlemeye çalışıyor. Cinayetlerin gerçek kaynağının yerli ve uluslararası parababaları olduğunu açıklama cesaretinden yoksun Ecevit hükümeti, her adımda, parababalarının, «anarşinin kaynağının sol olduğunu» söyletme ve hükümeti sosyalistleri toptan yok etmeye yöneltme taktiği ile yüzyüze gelmektedir. Hükümet, sözde tarafsız gerçekte ise finans-kapital yanlısı politikasını daha fazla gizli yürütemiyecektir. Önümüzdeki günlerdeki gelişmeler yeni koalisyonu, yüzündeki halkçı maskesini atarak gerçek kimliği ile ortaya çıkmaya zorlayacaktır. İktidar, daha şimdiden işçilerin öğrencilerin ve öğretmenlerin **faşizme karşı yaptığı ihtar eylemine** karşı çıkması ve devrimci demokrat güçleri tehdit etmesi ile faşist güçlere arka çıktığını bir kere daha göstermiştir bile.

Faşist Finans-kapital çeteleri, cinayetlerinin halk yığınlarında doğurduğu devrimci öfkeyi pasifize edecek ve kendi cinayetlerini örtecek, devrimci ve demokrat güçleri kan içici caniler olarak göstermeye

(Devamı 3. Sayfada)

İsrail saldırganları Lübnan topraklarında

Filistin halkının vatanını kurtarma mücadelesi engellenemeyecek

Emperyalizmin Orta Doğu'daki maşası İsrail 1973 Ekim savaşından beri en büyük işgal ve saldırısına girişti. İsrail bu saldırısı ile bir miktar daha Arap toprağını hakimiyeti altına alırken, Filistinlileri soy-kırım'a tabi tuttu; yani kadın-çocuk-genç-yaşlı demeden katletti. Kara-Hava ve Deniz kuvvetlerinin en modern ağır silahları ile...

İsrail saldırganlarının gerekçesi de hazırdı: **«dökülen Yahudi kanını karşılıksız bırakmamak»**. Bilindiği gibi El-Fetih'e bağlı gerillalar, İsrail hudutları içindeki Filistin topraklarında yaptıkları bir baskın hareketi ile 33 İsrailliyi öldürmüşlerdi. Baskını yapan 9 gerilla da İsrail arkerleri tarafından öldürülmüştü. Hareket bundan tam 5 yıl önce İsrail komandolarının Beyrut'a yaptıkları bir baskında öldürdükleri El-Fetih liderlerinden Kemal Advan adına yapılmıştı. El-Fetih, baskının gerekçesini **«İsrail'in bağnazlığına bir cevap»** olarak açıkladı. İşgal ettiği Arap topraklarından çekilmeyen, bu topraklarda yerleşme merkezleri kurarak Arap topraklarına kesin olarak sahip çıkan, Filistin halkının her türlü meşru hakkını yok sayan İsrail'e karşı Filistinliler, bu intihar eylemi ile cevap vermişlerdi. Filistinli gerillaların bu askeri eylemi, İsrail saldırganlığını meşrulaştıran Enver Sedat'ın ihanetlerine karşı bir cevap idi. Filistinli gerillalar İsrail-Mısır yakınlaşmasını kotararak Orta Doğu'daki dengeyi emperyalizmden yana çeviren ABD'nin girişimlerine karşı da, bu eylemleri ile tepkilerini dile getiriyorlardı.

İsrail saldırganları, baskında öndürülen İsrail askerlerini gözlerden saklayıp **«masum yahudi kanı»**ndan bahsederken, tüm emperyalist basın ve emperyalist devlet yöneticileri birden barış havarisi kesildiler. Uluslararası finans-kapitalin eli kanlı siyasetçileri **«masum insanların kanlarının dökülmesinden»** duydukları üzüntüyü dile getirdiler. İsrail parlamentosu acele toplanarak **«FKÖ'ye karşı acımasız savaş»** kararı aldı. Karara sadece İsrail Komünist Partisi üyeleri karşı çıktı. Bunun üzerine İsrail gericileri **«FKÖ ile sıkı ilişkileri olduğu»** gerekçesi ile İsrail Komünist Partisinin kapatılmasını bile istediler.

Bu olaydan kısa bir süre sonra da İsrail birliklerinin askeri harekatı başladı. Bu bir «misilleme» değil, İsrail'in 30 yıllık işgalci siyasetinin yeni bir aşaması idi. Bu

(Devamı 3. Sayfada)

«Ne yapsın Ecevit»

Ecevit koalisyonu «ekonomik tedbirleri» *günaen güne uyguladıkça halkımızda bunların etkisi yayılmakta ve özellikle işçiler arasında çeşitli yankılar uyandırmaktadır. Eskiden samimiyetle CHP savunuculuğu yapan veya CHP'ne umutla bakan ışçiler şimdi alınan tedbirler karşısında eski bekleyişlerini bırakmışlar, kimi hemen bu umuttan sıyrılmış, kimileri ise* «ne yapsın Ecevit, başka çaresi mi vardı?» *demektedirler. Bu son söylenen, halkımızın sonsuz iyi niyetinin bir ifadesidir. Elbette sadece bunu söyleyip geçmek gerçeği eksik bırakmak olacaktır. Aslında, işçilerimizin, fakir halkımızın* «ne yapsın Ecevit?» *demesi kendi çaresizliğinin veya bu rezil çemberden nasıl çıkılacağı sorusu karşısındaki çaresizliğinin bir ifadesidir de.*

Öyleyse bize düşen, bu rezil çemberden «ne yapsın Ecevit?» *diyerek değil de, gerçekten nasıl kurtulunacağını anlatabilmek olmalıdır.*

Önce, Ecevit ve koalisyonu bu ekonomik tedbirleri; yani zamlar *ve* devalüasyonu *yapmak zorunda mıydı? Bu yol mevcut koalisyon için kaçınılmaz mıydı?*

Bu soruyu: Koalisyonun kuruluşu, yeni CHP'nin hükümet olma biçimi *ve CHP'nin* sınıf yapısı *açılarından cevaplandırmalıyız: Bu konular aydınlandığında sorunun cevabı kendiliğinden verilmiş olacaktır.*

KOALİSYON NASIL KURULDU?

CHP hep biliyoruz 5 Haziran seçimlerinde oylarını arttırdı ve tek başına hükümet kurmak için çalıştı, fakat «Çankaya Hükümeti» olmaktan öteye gidemedi. O zamanlar işçiler, köylüler pek çok insanımız CHP'nin hükümet olmasını istemiş, bu dileğini caddelerdeki şenlikleriyle göstermişti. Fakat bütün bunlar Ecevit'in hükümet

(Devamı 3. Sayfada)

Ölümünün 95. Yılında Büyük Önderi Anarken

KARL MARX'IN MEZARI BAŞINDA KONUŞMA

ENGELS TARAFINDAN LONDRA'DA HİGHGATE MEZARLIĞINDA 17 MART 1883'DE İNGİLİZCE OLARAK YAPILAN KONUŞMA.

FRIEDRICH ENGELS

14 Martta, öğleden sonra üçe çeyrek kala, yaşayan düşünürlerin en büyüğü artık düşünmez oldu. Ancak iki dakika için yalnız bırakılmıştı ki, döndüğümüzde onu koltuğunda sessizce, ama ebediyen, uykuya dalmış bulduk.

Bu insanın ölümüyle hem Avrupa ve Amerika'nın militan proletaryası, hem de tarih bilimi, ölçülmez bir kayba uğramıştır. Bu büyük ruhun göçüşünün bıraktığı boşluk kendini kısa zamanda hissettirecektir.

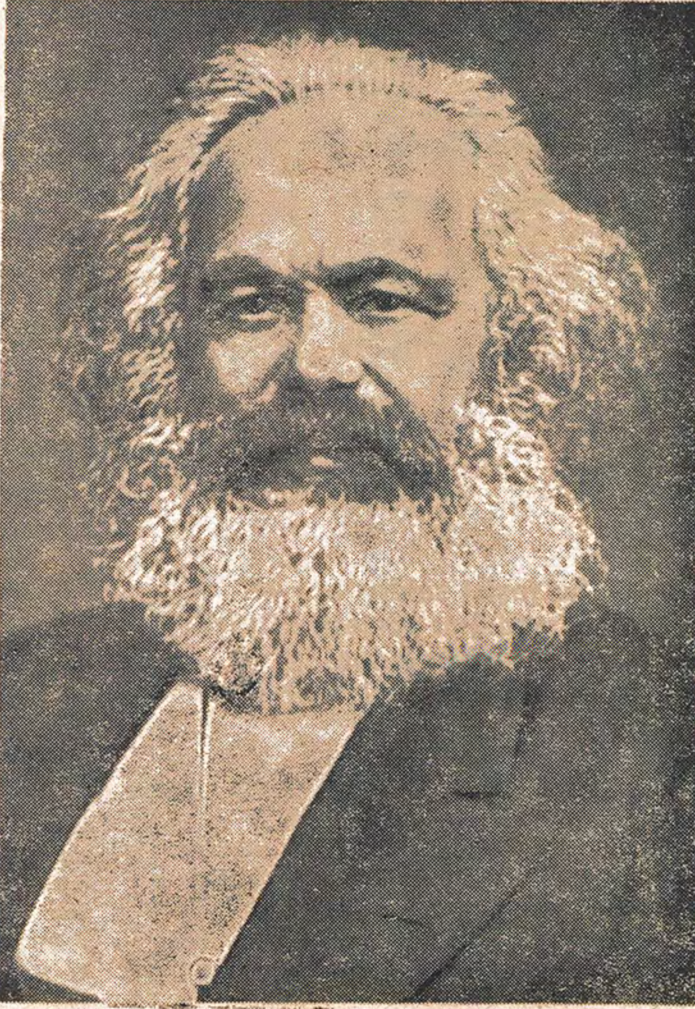
Nasıl Darwin organik tabiatın gelişme kanununu bulduysa, Marx'ta insanlık tarihinin gelişme kanununu, o güne kadar bir ideoloji örtüsü altına gizlenmiş olan şu basit gerçeği bulmuştur: İnsanlar, politika, bilim, san'at, din vb. ile uğraşmadan önce yemeli, içmeli, konut ve giyim ihtiyaçlarını karşılamalıdırlar; ve bundan ötürü de hayatın maddi şartlarının üretimi ve dolayısıyla belirli bir halk tarafından, belirli bir devirde ulaşılan gelişme düzeyi temeli üzerinde, söz konusu halkın devlet kurumları, san'atı ve hatta din konusundaki görüşleri yükselmiştir. Dolayısıyla o ana kadar yapılagelenin tam tersine, bunların bu temel üzerinde açıklanmaları gerekir.

Ama iş bununla da bitmiyor. Marx, günümüzün kapitalist üretim tarzına ve bu üretim tarzının yarattığı burjuva toplumuna hükmeden özel hareket kanununu da buldu. Artı-değerin keşfi, çözümü yolunda hem burjuva iktisatçılarının hem de sosyalist eleştiricilerin önceki bütün araştırmalarının karanlıkta aradığı bu problemi ansızın aydınlığa kavuşturdu.

Böyle iki keşif, bir ömre yeterdi. Hatta değil iki, hayatında böylesine bir keşif bile yapmış olan kişi bahtiyardır. Ama Marx çalıştığı her alanda —ve hiçbirinde sathi olmaksızın, pek çok alanda çalışmıştır—, hatta matematikte bile bağımsız keşiflerde bulunmuştur.

İşte böyle bir bilim adamıydı Marx. Oysa bu, onun kişiliğinin yarısı bile değildi. Marx için bilim, tarih içinde dinamik, devrimci bir güçtü. Teorik alandaki bir keşfi, pratik uygulamasının ne olacağını kestirmenin belki henüz tamamen imkansız olduğu zamanda bile neşeyle karşılardı. Ama sanayide ve genel olarak tarihi gelişmede ani devrimci değişiklikler getiren bir keşif karşısında duyduğu sevinç, bambaşka olurdu. Örneğin, elektirikteki keşiflerin gelişmesini ve son zamanlarda Marcel Deprez'inkileri yakından izliyordu.

Çünkü Marx, herşeyden önce bir devrimciydi. Hayattaki gerçek görevi, şu veya bu şekilde, kapitalist toplumun ve yarattığı devlet kurumlarının yıkılmasına katkıda bulunmak; durumu ve ihtiyaçları konusunda, kurtuluşun şartları konusunda ilk bilincini yine **kendisinin** verdiği modern proletaryanın kurtuluşu için mücadele etmekti. Mücadeleydi onun ortamı. Ve çok az kimsenin benzerini verebileceği bir tutku, inat ve başarıyla dövüştü. İlk **Rheinische Zeitung**'daki (1842), Paris **Vorwörts'**ındaki (1844), **Deutsche Brüsseler Zietun**'daki (1848-49), **New York Tribune'**deki (1852-61) çalışmaları; ve bunlara ek olarak bir yığın mücadele broşürü; Paris, Brüksel ve Londra'daki

örgütlerdeki çalışmaları; ve nihayet, hepsinin üstünde, büyük Enternasyonal İşçi Teşkilatının kuruluşu bu, kurucusunun hayatında başka hiç bir şey yapmamış olsa bile gerçekten haklı olarak gurur duyabileceği bir başarıydı.

Ve bütün bunların sonucu olarak, Marx zamanının en nefret edilen ve en çok hakarete uğrayan şahsiyeti idi. Gerek Mutlakiyetçi ve gerekse cumhuriyetçi hükümetler onu sınır dışı ettiler. Hem tutucu ve hem de ultra-demokrat burjuvalar, ona iftiralar yağdırmakta birbirleriyle yarış ettiler. O, bütün bunları, bir örümcek ağı gibi eliyle kenara iteledi ve ancak kesinlikle mecbur kalınca cevap vererek, görmezlikten geldi. Ve Sibirya madenlerinden Kaliforniya'ya kadar, Avrupa'nın ve Amerika'nın her yerinde milyonlarca devrimci militan arkadaş tarafından sevilerek, sayılarak ve yası tutularak öldü —ve cesaretle diyebilirim ki, pek çok rakibi olduğu halde bir tek kişisel düşmanı bile yoktu.

Adı da, eseri de çağlar boyunca yaşayacaktır!

Mücadele Tarihinden Belgeler

(Geçen Sayıdan Devam)

Biz milletvekilini olduğu gibi, mahkemeleri de seçimle yaptığımız gibi, daima emrimizde tuttuğumuz gibi, İdâre cihazımızı da seçmek taraftarıyız. Bugün vâliler Amerika'da seçiliyor. Neden bizde seçilmesin? Bir vâli çıkıyor, şehri altüst ediyor. Ben vâliye git diyemiyorum. Vâli Allahtan korkmuyor, bakandan korktuğu kadar. (Alkışlar). Ben vâlimi seçmeliyim. O zaman vâli, benim hakkıma tecevüz edecek bir iş yapabilir mi? O zaman vâli, fakir fukaranın ne halde olduğunu düşünmemezlik edebilir mi? O zaman vâli, büyük köşklerin önüne asfalt yollar döşetip, fakir fukaranın mahallelerini çamur içerisinde bırakabilir mi? Yağma mı var: derhal azlederiz onu. (Alkışlar).

Vatandaşlar, biz fakir bir milletiz. Nedir bu bize pahalı devlet? Sanayii ilerlememiş, sanayii düşük bir millete pahalı devlet ne demek? Nedir bu pahalı devlet, vatandaşlar? Bu memlekette ucuz devleti bu millet görmüştür. Bu millet, en buhranlı, en tehlikeli günlerinde, dünyanın en ucuz devletine binerek, işlerini en mükemmel gördürmüştür.

Vatan Partisi: İkinci Kuvayımilliye seferberliği ilânına taraftardır. Hepiniz biliyorsunuz, Birinci Kuvayımilliye devrinde, Türk milletinin özlediği ucuz devletti. Birinci Kuvayımilliye devrinde, 72 buçuk kefere bu topraklara saldırdığı zaman, bu milletin Ankara merkezinde 6 vekâlette kaç memur vardı, bilir misiniz, vatandaşlarım? Tam 132 memur. Evet, 132 memurla, 77.5 ecnebi düvele karşı, en büyük istiklâl harbini yaptı ve zafere kadar ulaştırdı.

Ne oluyor bundan sonraki kalabalık devlet cihazı? 1926 senesinde Fethi Bey kabinesi kurulduğu zaman, 32 bin memurcuk kâfi gelmişti. Sonra birtakım kıyametler koptu. İçinizden yaşlı olanlar hatırlar. Mecliste kurşunlar bile patladı. Arkasından İsmet İnönü iktidara geldi. Bir de bakıyoruz: 50 bin kişi oldu memur. 23 binden 50 bine çıkarıldı memur adedi. Kadrolar yükseldi.

murların aldığı maaş.. Hayır, Personel Masrafı diye sokuşturuyor.

Bu Personel Masrafı: İktidara bakarsanız.. Dahiliye vekili çıktı: % 49 ile 45 arası diyor. Yâni, 100 lira alınan verginin 45-49 (50 ye yakın) lirası: resmen, iktidarın da kabul ettiği gibi personel masrafı.. Fakat muhalefet başka bir hesap yapmış: % 60 dır diyor. Yâni, memlekette 100 lira toplanan verginin 60 lirasını memurlara veriyorsun, diyorlar.

Hayır mı görüyor bu memurlar? Onlara da yazık oluyor. Fakat millete de yazık olmuyor mu? Bu pahalı devlet nedir, vatandaşlarım? Bu fukara millete, bu lüks devlet yaraşır mı, vatandaşlarım?

Hepiniz görüyorsunuz: sokaklarımızda canavarlar gibi gezen İskaniavabis otobüslerini. Hepiniz biliyorsunuz, değil mi? Dağ gibi nesneler. Bunları bize satan İsveç'tir. Yâni biz daha raba yapamıyoruz: O, İskaniavabisi yapıyor. O memlekette, bizim şu hür basından birisi gitmişti de, nasıl olmuştu da, nasılsa yanlışlıkla şöyle bir fıfkra anlatmıştı. Okuyan vatandaşlarım da belki okumuşlardır. Ben size hatırlatayım. Diyor ki: İsveç'in başvekili tramvayda ölmüş! İbret alın, vatandaşlarım. Bizden on kerre zengin olan bir memleketin Başvekili, makamına tramvayla gidiyormuş ta, hem ölecek hale gelen Başvekil yine tramvayla gidiyormuş ta, tramvayda ölmüş, vatandaşlarım. Aynı adam, o İsveç'in Harbiye Nâzarının, muazzam ordularını güden adamın, her sabah evinden bisik-

eyüp konuşması

Fakat, o 50 bin kişi, ne faziletli ve iktisatlı devirmiş? Biliyorsunuz, daha 944 senesinde bu memlekette 350 bin memur vardı. Bugün sayısını Allah bilir. Lâyuud velâ yuhsâ, dedikleri eskilerin.

Pekiy, vatandaşlarım, bu memurlar çoğalmakla acaba kendileri bahtiyar oluyorlar mı? Hayır. Memurlar çoğulmakla bu memleket refah görüyor mu? Tamamen tersine. Bakın izah edeyim.

Hepiniz de biliyorsunuz. Herhangi bir daireye gittiğiniz zaman, uğradığınız müşkülâtı bilmiyor musunuz? Sebebi nedir? Düşünün. Ben size iki kelime ile izah edeyim: Memur çokluğu!.. Emin olun, baş sebep buradan çıkıyor. Evet, iktidar da: gelen vatandaşı, git bugün, yarın gel, örselemeye başlıyor.

Ötede kâşâneler kurulur, sırça saraylarda sefâ sürülürken; memur bir kaç yüz lira maaşla akşama kadar o karanlık odada otursun.. O da insan ya, dayanamıyor, Masa başında: hırsından vatandaşı tersliyor. İş oraya kadar iniyor. Fakat asıl millete olan oluyor. Bir kere muameleler uzuyor, zorlaşıyor. Ondan sonra da..

Maaşlara bakalım. Rakamlar meydanda. Sayın Menderes mütemadiyen rakam veriyoruz, diyor. Biz de sana rakam verelim, Sayın Menderes. İşte rakam: Başvekâlet Umum Müdürlüğünün neşrettiği rakamlar.. Kimse uydurmuyor. Millî Mücadele zamanında Türkiye'de devlet memurlarının maaşı bütçemizin % 4 ü idi. Yâni bizden toplanan yüz liralık verginin memurlara maaş diye verilen kısmı 4 lira idi. 926 senesinde memurların bütçeden aldığı maaş % 8 e çıktı: iki misli oldu. Yine çok artmamış. İkinci Cihan Harbi başlarken, memurlara verilen maaş % 16 ya çıktı: bir iki misli daha.. Yine azmış, vatandaşlarım. Bir bakıyoruz ki, 1948 senesinde maaşlar bütçenin % 40 ına çıkmış. Milletten toplanan 100 liralık verginin 40 lirası memur beslemeğe tahsis edilmiştir.

Arada Demokrat Parti geldi. Bundan 6 ay evvel Bütçe münakaşaları oldu, vatandaşlarım. O münakaşaları takibettiyseniz, hatırlarsınız. Bir «Personel masrafı» diye lâf geçti. Firenkçe bir lâf ediyorlar. Personel masrafı dediği: memurların aldığı maaş! Türkçesini söylesene be Müslüman! Memlete binerek Harbiye Nezaretine gittiğini yazıyor. Karısı da çalışıyor. Evdeki tek hizmetçisi de yok. Dikkat buyurun, vatandaşlarım. Bizden on kerre zengin Harbiye Nazarının evinde tek hizmetçi yok. Karısı öğretmenlik yapıyor; akşam gelip yemeğini de pişiriyor; haftada çamaşırını da yıkıyor, ev hizmetini de görüyor.

Bize böyle devlet lâzım, böyle hükûmet lâzım, vatandaşlarım! Biz hepimiz kan kusan bir milletiz, on para kazanmak için. Ne oluyor? Nerede ise mahalle bekçisinin altına Kadillak verecekler. (Alkışlar). Bu para bizim kesemizden çıkıyor ve bu para bizim çoluk çocuğumuzun rızkından çıkıyor.

İşte görüyoruz, çocuklarımız meydanda: hepsinin boynu çöp gibi kalmış; hepsinin ayağında ayakkabı yok; kimisi yalınayak, kimi nalınla, kimisi yırtık lâstikle geziyor. Böyle memlekette kadillâk ne demektir? Vâli kız gibi kadillâk'a binip tornistan ediyor. İsveç başvekili gibi, bu da resmen İsveç başvekili gibi tramvaya binsin. İstanbullu yağma mı var? Ondan sonra Taşlıtarla'ya giden vatandaşlar üstüste hınca hınç gaz tenekesinden arabaya binsinler. Üstüste gidebilene aşkolsun. Yahu, ne oluyor? O kadillâklara verilen para ile bu milletin seyrüseferine yarar iki üç tane daha geniş otomobil, kamyon ve ilh. otobüs alınamaz mı? Doğru mu bu, vatandaşlar?

Diğer partili arkadaşlarım. Bize ağır sanayi lâzım, dediler, vatandaşlarım. Ağır sanayi, yâni memleketimiz, demin de arzettiğim: 77.5 milletin panayırı hâlindedir. Gidin Beyoğlu'na: yerli malı yok. Bütün ne varsa, donumuzun yamasını dikmek için iğne bile Avrupa'dan geliyor. Bu ne fâciadır, kardeşlerim? Bu millet bundan beş yüz sene evvel dünyada görülmemiş topları kullanmış. Bütün surları yıkmış. Şu dünyanın payitahtını zaptetmiş.. Teknik kuvvetle, o zamanın hiçbir memleketinde görülmeyen topu yapmakla zaptetmiştir. Ne olduk ta, bugün kara arabamızı da yapamıyoruz? Neden bizim otomobillerimiz kendi fabrikalarımızdan çıkmasın? Bir otomobili memlekette yüz bin liraya sokup ta ateş pahası yapalım? Vatandaşın rızkını mahvedelim? Zorlamak iyi midir?

Birtakım yağlı, yavan kendine iktisatçı süsü veren dolandırıcılar: Türkiye'de ağır sanayi olmaz, Türkiye'nin pazarı küçüktür, diyorlar. Utanmıyorlar, arlanmıyorlar.

(Devam Edecek)

CEPHE TARTIŞMALARI

SONUÇ

Cephe tartışmalarına» son verirken görünene baktığımızda siyasi ortamda cephe çalışma ve tartışmalarının gerilediğini hemen görebiliriz. Tartışmaların en yoğun olduğu dönem 2. MC'nin örgütlendiği zamana rastlar. Şimdi CHP Koalisyonu var. Ve tartışmalar gerilemiştir. Haksızlık etmeyelim, herkes gene yayın organında bir şeyler yazıyor, ama işin canlılığı sönmüştür. Buna en çarpıcı örnek, Politika Gazetesi ile UDC'dir. Büyük tantanalarla ortaya çıkan UDC, MC ile beraber gitti. Şimdi duyulmuyor.

Bu güne kadar yapılan pratik girişimler, parti ve eğilimlerin yayın organlarının irdelenmesi sonucunda, sosyalistlerin bir blokta örgütlenmesini aksatan başlıca iki sebep kavrayabildik. Bunları tek tek inceleyerek yazımızı sonuçlandıralım.

1 — **Türkiye'ye ve Buhrana Bakış:** Sosyalist parti ve eğilimlerimizin içinde bulunduğumuz maddi şartların ve gidiş yönünü kavrayışındaki farklılıklar, ittifaklar konusundaki davranışlarına kaçınılmaz olarak yansımaktadır. Bu, hemen ortaya günlük davranışları getirmekte, politika kiremitliğindeki değişimlere göre reel politikerlik yapılmaktadır.

Buhranın gidişine bakışta VP'nin dışında başlıca iki farklı veya üç değerlendirme vardır. Özellikle ilerleme, SDP ve TİP'in başını çektiği bakış, demokrasiye güvenlidir. Buhranın derinlikli kavranması yerine CHP'nin **«demokrasi savunuculuğu»**na teslim olunur. Ekonomi temelindeki çarpıklıkların içinde bulunduğumuz günlerdeki boyutları ve bunun halk kitlelerine çeşitli biçimlerde yansıması ve bunun gidiş yönü bütün süslü laflara rağmen kavranmamakta, bunun sonucu olarak da günlük olayların ardında sallanılmaktadır. 2. MC öncesi **gevşeklik** ve 2. MC kurulduğundaki **telaş**, ardından CHP koalisyonundaki **rehavet** bunun belgesidir. Her üç koalisyon döneminde de ekonomik gidiş veya bunalımın yönünde bir fark yoktu, veya buhran gittikçe derinleşiyordu. Şimdi Ecevit de MC'nin **«ekonomik tedbirler paketi»**ni **aynen** uygulamakla bu gerçekliği ispatlamış oluyor. İşte, özellikle Burjuva sosyalizmi politik dalgalanmalar denizinde sallanmaktadır. Bu da ittifaklar konusunda gelgeç, tutarsız tavırlara yol açmaktadır.

Öte yandan özellikle Devrimci Yol'un başını çektiği eğilim ise Türkiye'de buhranın faşizmle sürdürüldüğünü savunarak öbür uca atlamakta ve Cephe mücadelesinden **ileri** kaçmaktadır. Aslında bu ileri kaçış tutarlı cephe savaşına gelmemek, bu savaşa katlanamamaktır. Bu eğilimin önünde mücadele olarak **«faşistlere misilleme»** vardır. Bu **tek** mücadele olunca, dar görüşlü bir karakter almaktadır. Faşizmle mücadeleyi **mahallelerden** daha öteye çıkaramayan Devrimci Yol, cephe konusunda sekter ve tutarsızdır.

2 — **Kendine bakış:** Burada özetle parti ve eğilimlerin bakış açılarını sırayla gözden geçirelim.

İlerleme: Kendisinin proletarya partisi olduğunu söyler ve bunun diğer sosyalistlerce de kabulunu ister. Kimi dayatmalarla otorite olma sevdasında olup, uluslararası ilişkiler ve DİSK misyonu ile kendi oportunizmini örtme yolunu seçerek, herkesi otoritesi altına çağırır. Onun birlik anlayışı, diğer parti ve eğilimlerin kendi lehine cephede likide edilmesidir. Kendine güvenmediği için CHP'ne güvenir. Kendi dışındakilerle ilişkilerde yapısı gereği iki davranışı benimser: Ya kendisine **«top gibi patlayan bir HAYIR»** denmelidir, ya da bu **«ağırbaşlı sosyalizme EVET»** denmelidir. Döğüşerek dayanışmayı kendi ölümü olarak gördüğü için katlanamaz. CHP.nin yamacını, eteğini proletarya sosyalizminin işbirliğine tercih eder. Bu yapısının cephe mücadelesine yansıması kendi kurduğu cepheye (UDC) katılınması, şartsız tabi olunması biçiminde kendini gösterir.

TİP: «Şimdilik sosyalist partilerin dayanışmasından bir fayda ummamakta»dır. **«Kitle tabanı olan örgütlerle ilişki»** tezinden hareketle Sosyalist Parti ve eğilimlerin ittifakı yerine partilerin, derneklerin, sendikaların bölgelerde, mahalli **paralel** çalışmalar yapmasını önermektedir. Bu **«şimdilik»** kelimesi 1975'den beri söylenmesine rağmen hâlâ aşılamamıştır. TİP beş partinin gücüne güvenmemekte, demokratik kuruluşların daha güçlü olduğunu söyleyerek partilerin yerine şekilsiz bir kalabalık önermektedir. TİP başta kendine güvenmediği için, bir ittifakta kendi liderliğinin kayıtsız şartsız kabul edilebileceği bir güce ulaşmayı amaçlamakta ve o döneme kadar ise yönsüz bir çalışma düşünmektedir. TİP'in **«şimdilik»** kelimesinin altında kendi gücünü dayatabileceği duruma varma süreci yatmaktadır. Bu siyasetsizlikle varabilir mi, elbette bu kendinin bileceği iştir.

SDP: Birlikte **«beşinci parti»** olmayı önermekte, yani partilerin yanyana getirilmesi için mücadele etmek yerine verilen bir mücadelenin **en sonuna** katılmayı önermektedir. Tabii zahmet olmazsa buyurabilirler.

TEP: Genellikle ittifak girişimlerine olumlu cevap vermiş, kendisiyle ortak davranışlara girilebilmiştir. Ancak, cephe konusundaki görüşleri net olmayan TEP'in bu zaafı aksamalar yaratmıştır.

TSİP: CHP'nin solundakilerin birliğini savunur, ama mücadelesini **«solun ağırlıklı temsili»** prensibine bağlayarak, dalı kendi eliyle keser, **atalet çukuruna** düşer. **«Ağırlıklı bir temsil»** olmadıkça, onun için yer almamakla, yani sosyalistlerin birliğinin hemen başına ağırlıklı bir temsilini istemekle, bu yolda henüz ağırlık olmadan, **ağırlık olmak için** verilecek mücadeleyi reddetmekte veya bekleyişi tercih etmektedir. TİP ve İlerleme ile parti birliği amaçladığından ve ağırlıklı olarak bunları gördüğünden cephe yolunda dolaylı yoldan CHP'nin peşine takılmaktadır. **Ağırlığın ve gücün** mücadele ile kazanılacağı gerçekliği yerine, sırf görüşmelerle veya bazı **«meşhur»** demokratların **«misyonu»** katalizörlüğü ile birliğe varılacağını ummaktadır. Yani mücadelenin **canlı** gidişi yerine **«meşhurların»** ve TİP'in, İlerlemenin **sarı** parlaklığı geçirilmektedir.

Partisiz eğilimler ise: Proletarya Partisinin yokluğundan cephenin olmayacağını, fakat anti-faşist mücadele birlikleri kurabileceğini söylemektedirler. Fakat bu **genel sözün** altından başka başka davranışlar çıkmaktadır. **Devrimci Yol:** kendi kalabalığından kalkarak diğer eğilimlerin inkârına varır. İttifaklarda tutarsız ve sekterdir. Bazı toplantılara gelir, sonra döner gider. Bu onun teorik **kofluğundan** ve **kuru kalabalığından** kaynaklanmaktadır. Ve **bu tavrıyla** en sağdaki İlerleme çizgisi ile buluşur. **Emeğin Birliği:** İttifakları **«anti-kapitalist»** zeminde gördüğünden ittifak edeceği unsur bulamaz. İkide bir ağızlara alınan, şartların dayatması sonucu inkar edilmez bir gerçeklik olan, anti-faşist birlik, bu sakat mantık aşılmadıkça **sözden** öteye gidemeyecektir. **Kurtuluş:** Olumlu bir yaklaşım içinde olmasına rağmen birlik meselesini kendiliğinden bir gidişe bırakır. Dayatan pratik bir olay çevresinde dayanışılabilineceğini, daha ötesinin imkânsız olduğunu söylemektedirler.

Özetle: Genel olarak sosyalistler arasındaki bir birliği savunanların TSİP, TEP, Partisiz eğilimler, Özgürlük Yolu ve VP olduğu tesbiti yapılabilir. TİP-İlerleme ve SDP böyle bir **özlem** ve **davranış** içinde değildir.

CHP'nin solundakilerin birliğini savunan ve kendi yordamınca davranan yedi siyaset arasında ise önemli bir konu: özellikle TSİP ve Kurtuluş tarafından savunulan **«yeterli güçte olan parti ve eğilimler yanyana gelmeden ilk planda bir araya gelecek bir, iki parti veya eğilim diğerlerinden tecrit edilir, bu başarısızlık yılgınlık yaratır. Bunun için yeterli güçte (veya ağırlıkta) parti ve eğilimin bir araya gelmesi temin edilinceye kadar planlı bir beraberlik olmamalıdır.»** Bu düşünce, eğer cephe konusundaki davranışları ile sosyalistleri başlıca iki bölüğe ayırırsak, cepheyi günlük politikaya, dolayısıyla CHP'ye bağlayan TİP, İlerleme, SDP'nin ortak kuyrukçu davranışının, cepheden yana olanlar arasındaki **uzantısı** olarak değerlendirebiliriz.

Ağırlık ve güç döğüşerek kazanılır. **İlk** dayanışma içine girenler kendi dışlarındaki faşizme ve gericiliğe karşı her devrimci tepkiyi şartsız desteklerler ve kendilerinin örgütledikleri her proletarya hareketine diğer güçleri çağırırlar, ortak ederlerse, tecrit olan sonunda güçleri bölmek için mız çıkartanlar olacaktır. Halkımız kısa zamanda bu gelişmelerden etkilenip, birlik için **aktif** baskısını üzerimizde kuracaktır. Biz yeter ki bir kez **yola çıkmayı** göze alabilelim.

Sonuç olarak önümüzdeki günler buhranın daha da derinleşeceği günler olacaktır. Ve içinde bulunduğumuz günler buhranın derinleşmesiyle şiddetlenecek olan mücadele için hızla örgütlenme günleridir. Şimdi kaybedilen her günün hesabı, yarın misliyle sorulur. Her türlü rehavet faşizmin değirmenine su taşıyor. Önümüzdeki aylarda fiatlar yeniden gökyüzüne dikilirken halk yığınlarında bütün **«umutlar»** kırılacaktır. CHP ve koalisyonu şaşkınlaşacaktır. Ve işte o zaman halk yığınlarının yıkılan **«umut»**larını doldurmak için yeni yönelişlere girilecek, nefret, coşku, panik yaşanacaktır. İşte bu gidiş bütün ara çözümleri ortadan kaldırarak devrim ve faşizmi karşı karşıya getirecektir. Halkın kendiliğinden kabaracak bir hareketi sosyalistleri birliğe zorlayacaktır ve eğer sosyalistlerimiz örgütlü koordinasyonlu değillerse yenilgi kaçınılmazdır. Demek şimdi birlikten kaçmanın tek anlamı **yenilgiyi onaylamaktır.** İşte birleşmemenin bütün süslü gerekçelerini kaldıralım altından: savaşa var mıyız, yok muyuz, bu çıkar.

Şimdi tek tek güçsüzüz. İşçi sınıfı ve halk yığınları adına savaştığını iddia edenler güçlerini birleştirmelidir.

Vatan Partisi ve Sosyalist bir tek şartla: **faşizme ve gericiliğe karşı dövüşmek kaydıyla** bütün sosyalistleri bir blokta birleşmeye çağırıyor.

Filistin halkının vatanını kurtarma

(Baştarafı 1. Sayfada)

kez hedef Lübnan toprakları ve Lübnan topraklarındaki Filistin askeri mevzileri ve Filistin göçmen kampları idi.

İsrail Başbakanı, saldırıdan az önce **«harekâtın kapsamı ve niteliği hakkında Başkan Carter'e bilgi»** verdiğini açıkladı. Daha sonra Sovyetler Birliği'nin, Filistin Örgütlerinin ve İlerici Arap ülkelerinin de açıkladığı gibi, İsrail saldırısı ve işgalci, ABD'nin tasvibi ve desteği ile başlamıştı. Başkan Carter daha bir hafta önce **«İsrail Batı Şeria'dan çekilmezse barış umutlarına büyük bir darbe indirir»** demişti. Şimdi ise ABD Dışişleri Bakanlığı yeni Arap topraklarının işgalini onayladıklarını ve desteklediklerini gizlemeye bile gerek görmüyordu.

İsrail askeri yetkilileri ise saldırının amacını şu kelimelerle özetlemekten bile çekinmediler: **«amacımız bölgedeki Filistinlileri temizlemektir.»** Yani yapılan bir bölgede yaşıyan Filistinlilerin topluca temizlenmesi, açıkça katledilmesiydi. İsrail saldırganları bu katliamı sadece bir bölgede, yani İsrail sınırındaki Güney Lüdnan'da yapmadılar. Beyrut çevresinde on binlerce Filistinlinin oturduğu kampları havadan bombalayarak katliamlarını daha da geliştirdiler.

Saldırı sürerken İsrail savunma Bakanı Güney Lübnan'ı Falanjistlere teslim edeceklerini açıkladı. Yine İsrail başbakanı Lübnan faşistlerinden saldırı sırasında büyük yardım göndüklerini söyledi. Böylece Filistin direnme hareketi ve Lübnan solunu içerden vuran Lübnan'ın faşist güçleri ile ne kerte ileri ölçülerde işbirliği içinde olduklarını da belirtmiş oldu. İsrail Başbakanı Begin ise işgal ile ilgili olarak şöyle konuştu:

«FKÖ denilen örgütün bundan böyle topraklarımıza saldıramayacağını güvence altına alacak bir anlaşma yapılmadıkça, birliklerimiz bölgeden çekilmeyecektir.» Bu açıklama neyi anlatıyor? Filistinlilerin, topraklarını işgal eden İsrail kuvvetlerine saldırıları nasıl önlenebilir? Bunun bir tek yolu vardır; o da Filistin halkını yok etmek. İsrail işgalcileri **«tampon bölge»**yi amaçladıklarını söylerken zaten bu işi yapıyorlar. Güney Lübnan'da asker-sivil **«tek bir Filistinli bırakmamak»**, Lübnan'ın diğer bölgelerindeki Filistin mülteci kamplarını bombalamak başka hangi amaca hizmet edebilir ki?

Son İsrail saldırısı, Orta Doğu'da emperyalizmin cüretinin yeni bir göstergesidir. ABD Dış İşleri yetkilileri İsrail saldırısı sürerken, sadece **«İsrail'in nereye kadar ilerleyeceği ABD için önemlidir»** dediler. «Temizlik», katliam ve işgal ilk hedefine ulaştıktan sonra en utanmazcasına, «İsrail'in geri çekilmesini» istediler. Artık bundan sonra sözde diplomatik görüşmelerle, emperyaliet işgalciliğin meşrulaştırılması sağlanacak.

İsrail'in son saldırısı, Arap Cephesindeki bölünmüşlüğün, Orta Doğu'daki dengeyi ne ölçüde emperyalizm lehine çevirdiğini gösterdi. Filistinliler, İsrail,in en şiddetli saldırılarına tek başlarına cevap verdiler, ve veriyorlar. Emperyalizmin on yıllardır başarıyla sürdürdüğü «böl ve yönet» politikası, pek çok ilerici Arap ülkesini bile sadece bildiri ile Filistinlileri destekleme durumuna düşürdü. Zaten emperyalizmin bu saldırganlığı, bu cüreti Orta Doğu'da Devrimci Cepheyi bölmekte gösterdiği başarıdan kaynaklanmakta. Emperyalizm özellikle son İsrail-Mısır yakınlaşması ile, E. Sedat yönetiminin ihaneti ile bu başarısını perçinlemiştir.

Ancak 5 günlük İsrail saldırısı gösterdi ki, İsrail askeri birlikleri Güney Lübnan'daki askeri üstünlüğünü daha önceki askeri başarılarında olduğu gibi pek kolay sağlayamadı; takviye üstüne takviye göndererek zorlukla ilerleyebildi. Savaş anındaki tüm yalnızlıklarına rağmen Filistin gerillaları, Orta Doğu'nun bu en modern ordusuna karşı kahramanca direndiler. İsrail birliklerine ağır kayıplar verdirdiler; Arap halklarının devrimci onurunu korudular.

İsrail saldırısının 5. gününde B.M. Güvenlik Konseyi bir karar aldı. Karara göre, İsrail işgal ettiği topraklardan geri çekilecek ve bu bölgeye B.M. Barış Gücü askerleri yerleştirilecekti. Sovyetler Birliği ve Çekoslavakya bu karara **«İsrail'in saldırganlığını ve Barış Gücü'nün görev süresini saptamadığı için»** çekimser kaldılar. FKÖ ise Barış Gücü'ne karşı olduğunu bildirdi. Çünkü Barış Gücü Lübnan topraklarında yerleşecek, böylelikle İsrail'in koruyuculuğunu yapacaktı. Kime karşı koruyacaktır. Vatanlarını geri almak için meşru mücadele eden Filistin halkına karşı. Hele bu Barış Gücünün görev süresinin saptanmamış olması, Lübnan topraklarının bilinmez bir süre İsrail menfaatleri için gasbedilmesi, Filistinli göçmenlerin son saldırı ile terk ettikleri yerlere dönememeleri sonucunu doğuracaktır. Yine Barış Gücü, Emperyalist efendilerin diledikleri sürece, Filistin Kurtuluş Hareketine karşı bir baraj vazifesi görecektir.

İsrail'in bu kararı bile uygulayıp uygulamayacağı henüz belli değildir. Çünkü emperyalizmin bu saldırgan vurucu gücünün B.M. kararlarını dinlemek gibi bir adeti yoktur. Karar uygulansa da, uygulanmasa da sonuç, İsrail için yine de mutlak bir zafer olmayacaktır. Savaşta verdiği ağır kayıplar bir yana, İsrail'in «masum yahudi» pozlarına rağmen, emperyalist saldırganlığı daha bir açığa çıktı. İsrail saldırganları tüm katliamlarına rağmen yine de Filistinlileri yok edemediler. Belki çok sayıda Filistinliyi katlettiler, pek çoğunu Lübnan'ın güneyinden sürdüler. O Filistinliler ki, diğer Arap ülkelerine olduğu gibi, Lübnan'a da Filistin'den sürüldükleri için yerleşmişlerdi. Şimdi buradan da yine İsrail kuvvetlerince sürüldüler. Bütün bunlar Filistinlilerin vatanlarına dönme azmini daha da güçlendirmekten başka neye yarayabilir?

V. P. Genel Başkanı Özler

(Baştarafı 1. Sayfada)

ğa çıkmaktadır.

Parababalarının zulüm maşaları faşist milis yuvaları ve onların başKurmayı MHP kapatılmadıkça toplu katliamların ardından sızlanmalar, timsah gözyaşlarından öteye gitmeyecek, yeni koalisyon cinayetlerin sorumlusu olarak kalacaktır.

Bütün bu gerçekliklerden sonra, işçi sınıfı ve fakir halkımızın kendi ellerinden gayri bütün umutlar yıkılsın. Vatan Partisi bu katliamı nefretle protesto eder, bu cehennemden çıkışın tek yolunun işçi sınıfımızın öncülüğünde halk iktidarı olduğu sonsuz inancıyla, bütün Sosyalist'leri bir kere daha aynı cephede birliğe çağırır.»

CEPHE HAKKINDA ANKET

Gazetemiz, **CEPHE** meselesi ile ilgili olarak bir Anket düzenlemektedir. İlerici, Demokrat, Sosyalist kişi ve kuruluşların, Cephe ve bununla ilgili meseleler hakkındaki görüşlerini her sayı bu sütunda yayınlayacağız.

Okuyucularımızın aşağıdaki sorulara verdikleri —1,5 daktilo sayfasını geçmeyen— cevaplarını gazetemiz adresine iletmelerini dileriz.

SOSYALİST

Sorular :

1 — Ülkemizdeki ekonomik ve politik durum hakkında görüşleriniz nelerdir?

2 — Bu genel durumun Sosyalistlere ve Demokratlara yüklediği özel görevler var mıdır? Bu görevler sizce nelerdir?

3 — Devrimci güçlerin oluşturacağı Cephe'nin örgütlenmesinde ilk adım olarak ne düşünüyorsunuz?

4 — Böyle bir Cephe'nin örgütlenmesinin ilk adımında Sosyalist Parti ve eğilimlere düşen görev sizce nedir?

5 — Vatan Partisi'nin Cephe örgütlenmesinin ilk adımı olarak "Sosyalistlerin bir Blok oluşturması" önerisi hakkında ne düşünüyorsunuz?

ANKET SORULARINA CEVAP

İçinde yaşadığımız günler, büyük emekçi yığınların alım gücünün düştüğü, işsizliğin, pahalılığın bir çığ gibi büyüdüğü, hayatın tüm alanların da sömürü, vurgun ve terörün alabildiğine yoğunlaştığı günlerdir. Yani sermaye azgın bir saldırıya geçmiştir.

Kapitalistler içine düştükleri bunalımdan çıkamıyorlar. Debelendikce daha fazla batağa gömülen bu soyguncular, ne vatan ne millet; hiç bir şey tanımıyorlar. Onlar yalnız bir tek şey düşünüyorlar. Kâr, daha çok kâr.

Böylesine bir kâr hırsı ile yanıp tutuşan parababaları, düstükleri ekonomik krizin bir sonucu olan politik krizden de kurtulamıyorlar. Parlamento arenasında yalanlar, dolaplar ve hükümetler değişmeleri... MC yetmiyor, yerine sosyal demokrasi.

Yabancı parababalarına bir «muhtacı himmet dede» durumunda olan kapitalistler, bunalımın yükünü emekçi halka çektirmeye çalışıyorlar. Politik bunalımdan çıkabilmek için CHP ile bağımsızların, yani Finans-Kapitalistlerle hür burjuva ve küçük burjuva koalisyonuna bile katlanmak zorunda kalıyorlar.

Aslolan şu : şimdiki bu hükümetle idare etmeye çalışan Finans-Kapital diğer yanda emekçi halk iki yanı «uçurum» bir «sırat köprüsünde» bulunuyorlar.

Mevcut politik buhranın iki çözüm yolu vardır: *Kapitalist*, çözüm yolu veya kitlelerin gösterdiği *halkçı* çözüm yolu. Bugün bir iki yoldan ayrı orta bir yol yoktur ve olamaz (Dimitrov).

Birinci çözüm yolu olan kapitalistçe çözüm ancak ve ancak açık faşist diktatörlük olabilir. Bunun kitlelere getireceği şey şimdiden bellidir. Sömürü, baskı ve zulüm.

İkinci çözüm yolu ise, halkçı çözüm yoludur. Bu ise herşeyin halk için, halkla birlikte, halk tarafından yapıldığı çözüm yoludur. Bu çözüm yolu bir avuç azınlığın değil en geniş emekçi yığınların çıkarını gözeten, özgürlüğü, refahı ve barışı sağlayan tek çözüm yoludur.

Bu çözüm yolunun şimdi gerçekleştirilmesi: Emekçi halk yığınlarını temsil eden (işçi sınıfı, küçük-burjuvalar) sosyalistlerin bir blok oluşturarak birleşmelerinden geçer. Böyle bir ortam da:

«Aralarında var olan program, politika ve taktik ayrılıklardan dolayı kendilerini kapitalistlerin eline bırakarak, onların azgın saldırılarının kurbanı mı olacaklar? Böyle bir şey önerecek kadar saçma düşünen bir gerçek halk lideri var mı?

«Bugün kitleler ve emekçi aydınlar ile onların siyasî parti ve ekonomik örgütlerinin hayatî önem taşıyan bir tek ortak çıkarı var : ortak çabalarla başkaldıran burjuva gericiliğine ve onun tipik siyasî görüntüsü olan faşizme başından engel olarak kendi özgürlüklerini, haklarını, şeref ve hayatlarını korumak» (Dimitrov)

Bu yolda Vatan Partisi tarafından kararlıca savunulan *Sosyalist Blok* çok derdin tek ilacıdır.

Halkın temsilcileri ortak program, hedef ve amaçlar etrafında birleşmelidirler. Ancak bu şekilde verilen savaş, karşı-devrim cephesini geriletecek, yıkarak yerine Halkın Demokratik iktidarını kurabilecektir.

Sosyalistler! Daha bekliyecek misiniz? Halkımız saldıran karşı devrim cephesine karşı birleşmenizi bekliyor.

Cahit ESİN

Küçük Çekmece

KATLİAM ve PROVOKASYONLAR

(Baştarafı 1. Sayfada)

yönelik provokasyonlar düzenliyorlar. 6 üniversite gencini öldürmeleri ve arkasından 5 işçiyi en alçakçasına katletmeleri, hem de cenazelerine sahip çıkmaları devrimci ve demokratik güçleri zan altında bırakmayı amaçlayan en korkunç Finans-Kapital provokasyonlarıdır. Bütün bu cinayet ve provokasyonlar ile hangi amaca varılmak isteniyor?

Yıllardır halka karşı yürütülen sistemli yıldırma ve yok etme savaşı, artık yeterli bulunmuyor. Bunalımın had safhaya vardığı günümüzde katliam ve provokasyonlar daha da arttırılarak, Orduyu halka karşı kullanarak, halkın mücadelesi ezilmek isteniyor. Bugünlerde dolaşan sıkıyönetim dedikoduları da buna işaret sayılabilir. Ordu oyuna gelerek veya getirilerek zalimlerin zulüm aracı olabilir mi?

Bugün bu konakta devrimcilerin ve bütün vatansever güçlerin orduyu kazanma ve aydınlatma mücadelesi vermesi ile, nötralize edilen ordunun devrimci geleneği gericiliğe karşı halkın vurucu gücü haline getirilebilir. Bu tarihcil üretici gücü modern işçi sınıfının ve halkın mücadelesinin yörüngesine oturtmak, bütün devrimci güçlerin görevidir. Aksi takdirde ordu bir kere daha finans-kapital ajanlarının oyununa gelerek gericiliğin halka karşı kullandığı kör bir zulüm aleti durumuna düşürülebilir. Olaylar hızla tırmanmaktadır. Karşı devrimcilerin bütün faaliyetleri ordu üzerinde toplanmış ve orduyu halka ve halkın devrimci mücadelesine karşı gericiliğin bir kılıcı olarak kullanmayı hedeflemekte.

Devrimciler ve yurtseverler bu oyunu bozmalı, orduyu devrim cephesine kazanmak için var güçleriyle mücadele etmelidirler. Türkiye'mizde halkın gericilik ile mücadelesi olağan üstü keskinleşmiş durumdadır. Gericilik halkın devrimci mücadelesini toplu katliamlar ile bastırmaya ve halkı yıldırmaya çalışıyor. Bu amaç doğrultusu bugüne kadar ve bu gün de faşist milis teşkilatlarını, kontr-gerillaları ve daha bin bir baskı ve zulüm teşkilatlarını kullandı. Finans-kapitalin bu cinayet örgütlerine Ecevit hükümetinin gücü yetmedi, yetemezdi de. Hükümetten bu konuda birşeyler ummak kendi kendini aldatmaktır. **Gerçeği;** finans-kapitalin halka karşı yürüttüğü **savaşı** kabul etmek, buna karşı halkın devrimci mücadelesini örgütlemekten başka çare yoktur. Hiç kimse bugüne kadar öldürülen yüzlerce genci ve işçiyi, binlerce yaralıyı yok sayamaz. Kan döken bu cinayet çetelerini ve katil ocaklarını yok etmek, halkın varlığına kasteden bu karşı devrim teşkilatlarının varlığına son vermek, halkın **en doğal** hakkıdır. Hiç bir kanuncul yanı kalmamış bu cinayet yuvalarının varlığına son vermek devrimci güç, devrimci teşkilat ve devrimci mücadele ister. Güç-teşkilat ve mücadele, Türkiye işçi sınıfında ve Türkiye halkındadır. Her geçen gün de gücünü teşkilatını ve bilincini yükseltmek zorundadır. Gericilikle mücadelenin sonucunu halkın Teşkilat-Bilinç ve Birleşik Mücadelesi tayin decektir.

Karşı devrimin saldırısı ve cinayetlerine karşı örgütlü direnişler koymak, protesto eylemleri, mitingler, yürüyüşler ve siyasi grevler koymak devrimci örgütlerin ve demokratik güçlerin görevleridir. Göverimiz halkın direnişini, halkın devrimci mücadelesini yükseltmektir.

6 üniversite gencinin öldürülmesini protesto eden işçi sınıfımızın iki saatlik direnişi ve bu direnişi destekleyen eylemler halkın moralini ve mücadele ruhunu yükselten bir adım oldu. İşçi sınıfının ve halkın küçük bir kıpırdanışı karşısında, gerici partilerin ve sınıfların panik, telaş ve korkularını, yaptıkları yaygaradan anlamak mümkündür. Görevimiz halkın gücünü birleştirmek ve güçlü devrimci kitle hareketleri örgütlemektir. Halkın siyasi mücadelesini yükseltmektir. Yükselen, kabaran halkın devrimci mücadelesi gericiliğin toptan hesabını görmeyi kaçınılmaz olarak gündemine alacaktır. Bundan emin olalım. Buna hazırlanalım.

«Ne yapsın Ecevit»

(Baştarafı 1. Sayfada)

olmasına yetmedi. 2. MC kuruldu, Türkiye ekonomisi daha da batağa saplandı. Borçlarımızı ödeyemez hale gelince alacaklılar kapıya dayandı. Alacaklıların temsilcisi IMF (Uluslararası Para Fonu) ile MC tam bir kölelik anlaşması imzalanmak üzereyken birden MC tekerlenip CHP koalisyonu kuruluverdi. Çünkü yıpranmış bir MC ile IMF köleliği imzalamak halka zor yutturulabilecek bir oyundu. Her iki durumda da Ecevit hükümetini halkımız istemişti, ama niye Ececit ancak Ocak 1978'de hükümet olabilmiştir. Tek sebepten : halkın isteğinin yanına parababalarının onayı *da eklenmişdir de onun için.*

AP'den «kopan» *milletvekilleri hükümet içinde parababalarının emniyet sübabı,* sigortasıdır. *Bu durumun anlamı CHP'nin finans-kapitalle* uzlaşması demektir. *Yani* «halkçı» *görünen CHP, gidip halk düşmanı finans-kapitalle uzlaşabilmiş ve ancak o zaman hükümetin basamaklarından çıkabilmiştir. Bunu Ecevit:* «Demokratik düzeni kurtarmak» *için yaptığını söyler : hiçkimseyi bu yaveyle aldatamayız, demokrasi,* demokrasi düşmanlarıyla işbirliği yapılarak kurtarılamaz.

D*emek mevcut koalisyon; aşırı yıpranmış 2. MC'nin uygulayamadığı ekonomik tedbirleri uygulayan ve bundan dolayı da finans-kapitalin soygun tedbirlerine* gönüllü örtü *olmaya talip olmuş, adeta parababalarının bir* fedai birliğidir. «Ne yapsın Ecevit, MC yerinde duraydı daha mı iyiydi?» *denebilir. Elbet bir parti iktidar savaşı verir. Ama CHP* «halkçı» *olduğunu söyledi durdu, o zaman iktidar basamakları çıkılırken* halka dayanılmalıdır. *CHP tekel dışı burjuvaların ve küçük üretmenlerin içinde bulunduğu bir partidir. Küçük üretmenlerin en candan dostu* işçi sınıfı *ve* sosyalizmdir. *CHP* işçi sınıfı ile ittifak kurup iktidar olduğunda *veya* bu yolda mücadele ettiğinde gerçekten «halkçı» olabilir. *Fakat CHP'deki tekel dışı burjuvaların egemenliği bu ittifaka engeldir. Güya* «halka hizmet» *için parababaları ile ittifak kurmanın tek sonucu* halka ihanettir. *Ve yaşadığımız günlerde zam ve devalüasyon tedbirleri ile bu yapılmaktadır. Halkla her gün alay edercesine* «devalüasyon fiyatlara yansımayacak» *denirken, bakkalda fiyat rakamları habire yükselmektedir. İşte Ecevit'in bu zamma devalüasyona boyun eğmesinin birinci nedeni : koalisyonu kurarken* parababaları ile uzlaşmasındandır. *İktidar alınırken halk güçlerine dayanılacağına, parababalarına dayanılmıştır.* Bundan dolayıda şimdi halka ihanet kaçınılmazdır.

P*eki,* «halk», «hakça bir düzen» *diyen Ecevit bu duruma nasıl geldi? Yani parababalarını buhrandan kurtarmaya* gönüllü *nasıl yazıldı? Buna da tek sebep: CHP'nin* sınıf yapısı *ve* felsefesidir. *Hatırlarız, Haziran seçimleri sonrasında hükümeti kuramıyan Ecevit, Demirel MC'yi örgütlemeye çalışırken AP-CHP koalisyonu teklif etmişti.* «Olağanüstü şartlarda uzlaşma yapılmalıdır.» *dedi, ve bugün yaptığı da zaten o gün söylediğinin yerine getirilmesidir.*

CHP neden böyledir? Bir sola bir sağa yalpalar durur. Çünkü temsil ettiği zümre ve tabakalar tekel dışı burjuvalar, ve küçük üretmenler; esnaf ve köylülüktür. Ve bugün CHP içinde tekel dışı burjuvaların borusu öter. Yani küçük üretmenler kendi partileri içinde de altta kalmışlardır. Onların üste çıkması için pahalılık cehenneminde daha şiddetli yanmaları ve güçlü proletarya hareketi gerekir. O zaman CHP'de yeni alt-üstlükler olacaktır.

İ*şte tekel dışı burjuvalar CHP siyasetine egemen olunca ortaya kaçınılmaz olarak uzlaşma felsefesi çıkmaktadır. Çünkü bu zümre arafattadır. Bir gözü tekellerin meclisindedir, orada yer almak ister. Ama onlardan her kazık yiyişinde de geriye, halka döner. Bu tekel dışı burjuvaların 20. y.y. başından beri ezeli taksiratıdır.*

İşte yaşadığımız günlerde bu tekel dışı burjuvalar iki ateş *arasında kaldılar: Biryanda bir avuç tekelci vurguncu azıttıkça bunun ucu kendilerine dokundu. Ve bunaldılar. Öte yandan bu kıyasıya soyguna ve MC'lerin kan ve törörüne de işçi sınıfımızın ve fakır halk kesimlerinin tepkisi, nefreti gittikçe yoğunlaştı. Ve halkımız köktenci çözümlere yöneldi. Uşak olaylarında, Antalya olaylarında ve Haziran seçimlerinde halkımız bu nefret ve coşkusunu açıkça ilân etti. İşte biryandan tekelcilerin vurgun ateşi öte yandan halkın devrim ateşi arasında kalan bu tekel dışı ezik burjuvalar şaşkına dönüp çaresizleştiler. Finans-Kapital faşizm tehdidi* («demokrasiyi askıya almak») *ile, halk da devrim tehdidi ile ortaya çıkınca bu zavallı burjuvalar bir avuç tekelci ile* ortak korkuları *üzerine ittifak kurdular. Bu ortak korku ise;* İşçi sınıfımızda ve halkımızda için için tutuşan devrim ateşidir. *Daha doğrusu, tekel dışı burjuvalar, halkdan daha çok korktukları için gidip, finans kapitalle (bir avuç tekelci ile) aynı masaya oturdular. Demek Ecevit'in* «demokrasiyi kurtarmak» *gayesinin altında ülkeyi devrimden kurtarmak yatıyor.*

Ş*öyle gazetelere bir baktığımızda şu iki olay hemen gözümüze çarpmamazlık edemez: CHP koalisyonu kurulduğundan beri habire parababalarına kredi (para) arayıp duruyor. En sonunda buldu da. Ama ne pahasına; Türk Parasının değerini yarıya yakın yerlere düşürerek. Öte yandan* «halktan yana» *bütün* «reformlar» *ise sulandırıla sulandırıla yok ediliyorlar. Meselâ* «asgari geçim indirim» *yasası, yani asgari ücretten vergi alınmaması 1979 Martına bırakılıyor. Parababalarına hemen binbir telaş kredi bulunurken, halkımıza 800 - 900 lira* öbür seneye *erteleniyor. İşte bütün bunlar Ecevit'in o kadar çok* «halk» *demesine rağmen, halktan korkusuna parababaları gemisine gönüllü yazılmasındandır.*

Sonuç olarak «Ecevit ne yapsın?». *Mademki halka dayanarak iktidar olmak yerine parababalarına dayanmıştır, o zaman bize* «başa gelen çekilir» *demek düşer. Demek ki Ecevit bütün bu tedbirleri* çaresizliğinden değil, *parababalarını buhrandan kurtarmak uğruna* isteyerek *yapmaktadır. Onun çaresizliği veya talihsizliği;* işçi sınıfımıza *ve* fakir halkımıza Vehbi Koç'a güvendiği kadar güvenmemesindendir. *O zaman şu soru ortaya çıkar; Ecevit'in parababalarıyla uzlaşarak seçtiği buhrandan çıkış yolu; develüasyon, Ulusararası Para Fonu ile yeni borç anlaşmaları ve halka oyalanması için* «iyi kanunlar çıkacak» *elma şekeri dağıtılması, tek yol mudur? Başka bir çıkış yolu yok mudur? Şimdi Ecevit için olmasa da Türkiye'miz için böyle aydınlık yollar elbet vardır. Gelecek yazımızda bunu açıklamaya çalışacağız. O zaman fakir halkımız* «Ne yapsın Ecevit?» *diyeceğine,* «Ecevit şöyle yapmalıydı» *diyebilecektir. Ve bu kurtuluş yolu kavrandıkça, uğrunda savaşılacak ve halkımızın nefret ve coşkusunu bütün öldürümleme çabaları bozulacaktır.*

İşçi sınıfı ve halk faşizme karşı direniyor

(Baştarafı 1. Sayfada)

önlemlerin ancak bugünkü Cumhuriyet hükümetince alınabileceğini veya alınmakta olduğunu her halde önyargısız herkes kabul eder.» Demek ki, oturup hükümetin «etkin tedbir» lerini beklemekten başka yapacak şey yok işçiler, gençler ve emekçi halk için. Oysa 12 Mart deneyinin de, diğer ülkelerdeki faşizm deneylerinin de gösterdiği gibi, faşizm daima halk örgütsüz ise, halk sinmiş ise galip gelir. Faşizm ancak emekçi yığınların mücadelesi ile, direnci ile önlenebilir, geriletilebilir, yok edilebilir. Böylesi bir görevi, 10 tane finans-kapital ajanının yardımı ile teşekkül etmiş bir hükümete bırakmak ise sadece bir gaflettir. İşçi sınıfımız, gençliğimiz ve tüm demokratik güçler bu gaflete düşmediklerini göstermişlerdir.

Ecevit, **«Biz iktidar oluşumuzu (...) halkımıza borçluyuz. Başka hiç kimseye, hiçbir kuruluşa borcumuz yoktur. İktidarda kimseye ödeyecek diyetimiz yoktur.»** diyor Bu ne çelişkidir? Direnişe geçen yüz binlerce işçi, onları destekleyen memur, öğretmen, aydın, genç, **halk** değil midir? Yoksa dün CHP'ye oy verirken **bilinçli** ve **sorumlu** olan bu halk, şimdi faşizme karşı direnirken **bilinçsiz** ve **sorumsuz** mu oluyor? Ama Ecevit te biliyor ki kendisini iktidara getiren sadece **halk** değildir; gerçi halkın oyları ile CHP, parlamentoya 213 milletvekili sokmuştur. Ama 1978 in ocak ayında Ecevit'i ve CHP'yi iktidara, parababaları getirmişlerdir. Ve işte Ecevit bugünkü davranışları ile o parababalarına olan borcunu, «diyet»ini ödemektedir. 1968 lerde toprak işgallerine **«doğa kanunudur»** diyen, **«toprak işleyenin su kullananındır»** diyen, 15 - 16 Haziran için **«Ben de işçi olsaydım, ben de sokağa çıkardım»** diyen, DGM direnişlerini **haklı** bulan Ecevit, bugün işçilerin-emekçilerin demokratik direnişlerine karşı çıkıyorsa bu, finans-kapitale olan **«borç»**unu **«diyet»**ini ödeme kaygısındandır.

CHP GENEL YÖNETİM KURULU BİLDİRİSİ

Demokratik direnişin ardından CHP Genel Yönetim Kurulu da bir bildiri yayınladı. Bildiri genel olarak Ecevit'in söylediklerini tekrarlamakta idi. Ama bildirinin özü ve bazı deyimler, parababalarının CHP yönetimini ne kerte büyük ölçüde ehlileştirdiğini, kontrolleri altına aldıklarını açıkça gösterme bakımından ilginçtir. **«Aşırı sağ ve aşırı soldaki bir avuç dikta özlemcisi»**, **«ülkede kardeş kavgası çıkartmayı amaçlayan anarşistler»** ve **«her türlü dikta rejimini getirmek isteyenler»**... Evet, sanki ülkemizde bugün faşist saldırılar yoktur; sanki faşizmi tezgahlama girişimleri yoktur. Tıpkı finans-kapital borazanı «Hürriyet»in, «Günaydın»ın, «Milliyet»in, «Tercüman»ın ve «Aydınlık»ın dediği gibi **«Kardeş kavgası»** vardır; **«ülkeyi bölmek isteyen Amerikan ve Sovyet uşakları»** vardır; **«devleti ele geçirmek isteyen sağ ve sol anarşistler»** vardır...

Evet, kimi daha 8 ay önce genel seçimlerde, 4 ay önce mahalli seçimlerde CHP'ye oy vermiş, kimi CHP'ye hâlâ kayıtlı işçiler, gençler, memurlar, öğretmenler, aydınlar demokratik direnişe kalkışırken, Ecevit'in ve CHP yönetiminin **umutsuz** hali budur.

Ecevit'in ve CHP yöneticilerinin tuttukları yanlış yolu, bizzat onlara oy veren işçiler, emekçi köylüler, gençler, memurlar, öğretmenler açığa çıkartmaktadır. Ve daha da çıkartacaklardır.

Vatan Partisi Bağış Kampanyası açtı

(Baştarafı 1. Sayfada)

ne, angaje edilmeye çalışılıyor.

Kardeşler!

Bu iğrenç oyunun, aktörleriyle, canileriyle, canilerini besleyenleriyle bir bir sergilenmesi gerekiyor. Halkın, tekelci parababalarının mezbahasında «sıkı-yönetim»lerle eli kolu «sıkı»ca bağlanarak boğazlanmaması için etkin bir mücadele gerekiyor.

Böylesine kıyasıya bir ÖLÜM-KALIM mücadelesi için Koç'lara, Sabancı'lara, vurguncu istifçilere, karaborsacılara, tefeci bezirganlara ve onların pahalılık kan ve zulüm demek olan CEPHESİNE karşı bütün HALKIN CEPHELEŞMESİNİ savunan VATAN PARTİSİ'nin daha da güçlenmesi, sesini daha fazla duyurabilmesi gerekiyor.

Emekçiler!

İşçi sınıfının partileri, parababalarının partileri gibi koca koca şirketlerin kasalarından oluşan muazzam maddi imkânlara sahip değillerdir. Ama yaşadığımız toplumda, gerekli maddi imkânlara kavuşmadan hiçbir şey yapılamaz. Bir bildiri, bir afiş gibi en sıradan işler bile on binlerce lirayı gerektirir.

VATAN PARTİSİ, emekçileri, aydınları içinde bulunduğumuz böylesine bir **dönüm noktasında** yardıma çağırıyor. Miktarı ne olursa olsun Vatan Partisi'ne yapılacak her maddi yardım, emekçi halk hareketini güçlendirecek, parababalarını kanlı oyunlarını bozacaktır.

Bağış kampanyası için hesap numarası: Türkiye İş Bankası, Aksaray Şubesi Hesap No: 64437

Postayla gönderilecek yardımlar için Vatan Partisi Genel Sekreteri Feridun Şakar adına Aksaray Cad. Girişken Palas 30/5 Laleli - İSTANBUL

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ Mİ?

18 Mart Çanakkale Muharebesinin 62. yılı. Ve bu günlerde Türkiye'deki en büyük iki gazete **Hürriyet** ve **Tercüman** manşet manşet tarih anlatıp **«Çanakkale Geçilmez»** diyorlar.

Çanakkale Savaşı, emperyalistler tarafından işgal edilen Türkiye için emperyalizme karşı direnmede önemli bir adım olmuş, ve bu savaş ileride Kurtuluş Savaşını başlatıp sürdürecek liderini sivriltmiş, göze batırmıştır. Çanakkale Savaşında, ürkek komutanlarına rağmen davranan Mustafa Kemal'in; bir yandan Padişahlık ordusundaki yeri azalırken, halkın gönlükdeki yeri artıyordu.

Şimdi Türkiye'de milyonlarca insana ulaşan bu gazeteler bir numaralı finans-kapitalist iken, yani göbeklerinden ulaslararası parababalarına bağlı iken niye bu **«vatan, millet»** edebiyatını yaparlar? **Vatan satıcısı oldukları için.** Kendi ihanetlerini ve Türkiye'deki bir avuç parababasının ihanetini örtmek için vatan savunucusu kesilirler.

Çanakkale Geçilmez mi? 1915 lerle avunmayalım. Şimdiki ağrılarımızı tarihi **yadederek** dindiremeyiz. Olaylar yaşanmıştır, bize ders çıkartmak düşmelidir.

Çanakkale'de İngiliz ve Fransızların İstanbul'a «sarkmalarını» engelledik. 1919'da başlayan Kurtuluş Savaşımızla da İngilizi, Fransızı, Yunanı kovduk.

Ya şımdı? Daha geçenlerde Uluslararası Para Fonu ile anlaşma yapmak için paramızın değerini % 30 düşürdük. Gene aynı günlerde Ecevit - Karamalis görüşmesi olurken Amerikan Kongresi **«Kıbrıs'da taviz ver yoksa silah ambargosunu kaldırmam»** deyince Ecevit küplere bindi. Demek şimdi ekonomimiz uluslararası parababalarına bağlı, ordumuz silahını Amerika'dan bekliyor. **Hani Çanakkale Geçilmezdi?** Evet, şimdi içimizdekiler belki Çanakkale'den geçmediler ama, ta içimizde, iliğimizde bizi sömürüp, kurutuyorlar. İşte bu gazetelerin böyle boy boy yaygaraları bu acı gerçekliğimizi afyonlayabilmek içindir. Halkımız artık şunu düşünüyor: **«Emperyalistleri kapıdan kovduk, bacadan girdiler. Tankını, topunu sürdük attık, gazozla, cikletle, montajla geldiler. Demek halkın kendi elleriyle ağır sanayisini kurması gerçekleşmeyince gerisi, koca emperyalistlere ya donkişotluk olur, ya kölelik.»**

Halkımızın bunu acı acı kavrayıp, davranış içine girdiğinden Türkiye parababaları pür telaş, dünyada lanetlenen Amerika yerine şimdi **«eski müttefik Alamanı»** Türkiye'nin hamisi yaptılar. Vatan gene satılıyor, ama bu sefer ağababası değişik.

İşte Türkiyemiz 1. Kuvayı Milliye'den sonra bir **İkinci İktisadi Kuvayı Milliye** savaşını veremedi. Yani emperyalist devletleri Türkiye'den sürdükten sonra, esas iç düşmanlar: **şehir ve köy bezirganlarını, toprak ağalarını** temizleyemedi. Ve vatanı, milleti, dini imanı para olan bu kan içiciler 50 yılda ülkemizi toptan yeniden emperyalistlere **«Amerikan Üssü» montaj sanayi, gazoz sanayi** diye sattılar. Şimdi bu ihanetlerini tarihimizin gerçeklerini böyle allayıp pullayıp, afyon haline getirerek örtme telaşındadırlar.

Eğer ülkemizdeki bir avuç parababasını ve onun kırlardaki yedek gücü tefeci-bezirgânlığı bağrımızdan söküp atmazsak, düşmanın Çanakkaleleri geçmesine gerek yok, ta içimize çöreklenmiş demektir.

Ve durum böyle olunca, şimdi **«Çanakkale Geçilmez»** yaygarası içimize çöreklenmiş bu yılana örtü olmaktan öteye gidebilir mi?

Ev kadınlarının sigortalanmasıyla ilgili yasa tasarısı «hazırlanıyor»

REFORM YUTTURMACALARI DEVAM EDİYOR

Hükümet kadınlarla ilgili yeni bir yasa tasarısı hazırladı. İstatistiklere göre 7 milyon olan ev kadınlarını «kurtaracak» olan bu kanun nasıl bir şeydir?

Kadın ana, 7 bin yıl önce toplum içindeki yerini erkeğe teslim ettiğinden bu yana köledir. Bu kölelik, kapitalizm öncesi toplumlarda mutlak biçimiyle sürmüştür. Kapitalizme ise, üretime katılan kadın, özgürlüğünün başlangıcını üretime katılmakta bulmuştur. Ancak bu sefer kapitalizm denilen ücretli kölelik düzeninde, çifte sömürünün altına girmiştir. Çifte sömürünün biri çalıştığı işyerinde kapitalist tarafından, ikincisi ise evinde koca ve büyük oğul tarafından uygulanır. Kadın, kapitalistler için ucuz iş gücünü, ve aşırı kazancı ifade eder. Kapitalizmin ana vatanı İngiltere, Fransa, Amerika, Almanya gibi ülkelerde kadın üretime bilfiil katılır. Ev kadınlığı fabrika işçiliğine, büro memurluğuna dönüşmüştür.

Bizim gibi, kapitalizmi güdük, üretimi zayıf ülkelerde 7 milyon kadın evlere hapsedilmiş, ev kölesi durumundan kurtulamamıştır. Nüfusumuzun (işsizleri saymazsak) 6 da biri üretimden kopuk durumda bırakılmıştır.

Şimdi yeni hükümetin «ev kadınlarını kurtarma kanunu»na bakalım. Asgari bin liranın üstünden her ay 80 lirayı tam yirmi yıl ödeyerek emeklilik haklarından yararlanacak. Bu parayı kim ödeyecek? Geliri olmayan ev kadını ödemeyeceğine göre yine kocası ödeyecek. Halkın geçim şartlarının iyice kötüleştiği şu ortamda, bin bir türlü vergi ödeyen koca, bir de her ay 80 lira karısı için ödeyecek. «Zaten gelirimiz yetmiyor, bir de sigorta parası mı ödeyeceğiz» diye bağıracak olan haklı erkeği, yine kadının karşısına dikiyorlar. Bununla da kalmıyorlar, evdeki erkeğin kadın üstüne fiili hakimiyetini resmî hale getiriyorlar. Erkek «patron», kadın «işçi»nin sigorta primini ödüyor!.. Kadını tümüyle erkeğin vesayeti altında, onun üretime katılarak ekonomik bağımsızlığını kazanma imkanını köreltiyorlar.

Bu kanunun evlerde çalışan temizlik işçisi kadınları da kapsayacağını söylüyor, Hilmi İşgüzar. Tamamen işçi durumunda olan ve iş kanunun belirlediği haklardan (sendika, sigorta gibi) yararlanmaya hakları olan bu kadınların bu hakları göstermelik bir kanunla örtülmek isteniyor. Temizlikçi kadınların ücret ve çalışma saatlerinin kanun tarafından belirlenmesi gerekirken, evinde çalıştığı burjuva kadınının olmayan vicdanı tarafından belirlenme mahkumiyetleri sürdürülüyor.

Bu yasanın yeni hükümet tarafından çıkarılması kadınlarla tam anlamıyla alay etmektir. Seçim öncesi CHP'nin miting meydanları, evlerin damları kucağında çocuklarıyla gelmiş kadınlarla dolup taşmaktaydı. Ecevit'in sosyal adalet nutuklarını can-ı gönülden inanarak dinliyorlar, göğüslerine taktıkları Ecevit resimleriyle ve ezik sesleriyle meydanları renklendiriyorlardı. Ecevit ise idareyi eline alır almaz kadınlara «sizler kölesiniz zaten, köle kalın» dercesine kanunlar çıkarıyor.

Ne yapsın Ecevit? O herşeyi kapitalizm içinde düşünüyor. O yüzden binlerce Ecevit başa geçse, fabrikadaki kadının sömürüsünü, evdeki kadının köleliğini kaldıramayacaktır. Çünkü sebebi kapitalist düzendir.

O nedenle; kurtuluş, işçi sınıfımızın önderliğinde, kadınların katıldığı devrimci halk hareketiyle kurulacak olan sosyalizmdir. Yarımız olan kadın sömürünün kalktığı sosyalizmde üretime ve yönetime katılarak özgürlüğünü bulacak, işçilerin içinde ve onlarla birlikte dünyayı güzelleştirecektir.

Montrö zirvesi ve Ecevit'in «anti-emperyalist»liği

Emperyalist uyduluğuna karşı lâf ile mücadele verilmez!

Geçtiğimiz günlerde Ecevit, Möntrö'de Yunanistan başbakanı ile görüştü. Herşeyden önce böyle bir buluşma, Türkiye Yunanistan arasındaki düşmanlıkları bir nebze bile olsun giderecekse genede yararlıdır denilebilir. Ancak görüşme öncesi ve sonrası olaylar her iki ülke yöneticilerinin de, her iki ülkenin bağlı olduğu emperyalist dünyanın dikte ettirdiği şartlarda hareket ettiklerini ya da hareket etmek zorunda olduklarını gösterdi.

Möntrö zirvesinden 4 gün önce NATO Avrupa müttefik kuvvetler Başkomutanı A. Haig ile görüşüldü. 7 Mart tarihli gazetelerde Orgeneral Haig'in Ecevit'in Kıbrıs ve Yunanistan politikasının ABD kongresinde olumlu karşılandığının bildirdiği yazılmakta idi. Ecevit, Haig'le Möntrö zirvesinin görüşülmediğini söyledi. Ama belli ki gündemde Kıbrıs ve ambargo konusu vardı. Yani Bülent Ecevit Kıbrıs halkının kaderi üzerine bir Amerikan generali ile pazarlık yapmaktaydı.

Aynı gün, Kıbrıs'ın bir bölümünün sözde «devlet»inin başkanı Denktaş ile görüşüldü. Gündem «anayasa teklifleri», «toprak tavizleri», yani yine Kıbrıs halkının kaderi idi.

NATO'nun en yüksek rütbeli Amerikan generali ile ve Kıbrıs halkının, Kıbrıs'ın bağımsızlığının can düşmanı bir Kıbrıs'lı «devlet adamı» ile yapılan bu görüşmeler, belli ki Möntrö zirvesinin hazırlıkları idi. Ancak zirve öncesinde ve zirve sırasında Ecevit de Karamalis de görüşme[illegible] Kıbrıs'ın gündem maddesi olmayacağını belirttiler. Özellikle Karamalis «Kıbrıs'ın bağımsız bir devlet» olduğunu belirtti. Ama görüşmeler «gündemsiz» başladı. Yani herşey konuşulacaktı. Bunlar da emperyalist dünyanın dikte ettireceği «herşey» olacaktı.

«Frankfunter Allgemeine» adlı bir Alman gazetesi zirve öncesi şunları yazdı.:

«Büyük bir olasılıkla Ecevit, Karamalis'e bu yıl içinde Kıbrıs'ta gerçekleştirilebilecek bir Kıbrıs Barış planını verecektir. Bu plân henüz daha Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri ve Kipriyanu tarafından incelenmemiştir. (...) General Haig'in Möntrö buluşmasından önce Ankara'yı ziyareti anlamlıdır.»

Daha önce Haig ve Denktaş'la yapılan görüşmeler Alman gazetesinin bu değerlendirmesini doğrulamıştır. Elbette Kıbrıs'ta bağımsız egemen bir devletin varlığını tanımayan, NATO'ya bağlı ve bağımlı bir Türkiye hükümeti, Kıbrıs konusunda pazarlığını önce ABD ile, sonra da Yunanistan ile yapacaktır. Durum bu kerte açık bir gerçeklik iken Ecevit Zirve'nin başlayacağı gün şunları söylüyordu:

«Ben her zaman Yunanistan'la olan sorunlarımızı Birleşik Amerika ile ayrı tuttum Birleşik Amerika'da da herkes bu iki ayrı sorunuda birbirinden ayrı tutsaydı, Türkiye ile Yunanistan çoktan iki dost ülke olurdu».

Bu sözlerde safdil bir samimiyet nerede bitiyor, demagoji nerede başlıyor kestirmek pek kolay değil. Herşeyden önce Ecevit «ayrı» tutsa bile, «o sorunlar» zorunlu olarak içiçedir. Çünkü Türkiye de, Yunanistan da emperyalist-kakitalist dünya içindedir, her ikisi de NATO üyesidir ve o dünyanın da, NATO'nun da lideri ABD'dir. Bay Ecevit'in sorunları ayrı tutma «iyim serliği» böylesine devasa bir gerçeklik önünde adeta bir hiçtir. Elbette **«Türkiye ve Yunanistan çoktan iki dost ülke olurdu»:** ancak bunun yolu ABD'nin Türkiye ve Yunanistan'la ilişkilerini ayrı tutmasından geçmez; çünkü bu mümkün değildir. ABD elbetteki Türkiye ve Yunanistan'la ilişkilerinde kendi emperyalist çıkarlarını gözetecektir. Esas sorun ABD'ye Türkiye ile Yunanistan'ın arasında düşmanlık yaratacak imkânı vermemektir. Bu da Türkiye ile Yunanistan'ın ABD'ye bağımlılıktan kurtulması, Emperyalist-kapitalist dünyadan çıkması ile mümkündür. Böylesine önemli ve dev bir problemi, «sorunları ayrı tutmak» şeklinde dar bir çerçeveye sokmak, olsa olsa kafaları daha da karıştırmaya, Türkiye ile Yunanistan'ın emperyalist-kapitalist dünya içindeki bağımlılıklarını gizlemeye yarar.

Zirveden sonra Ecevit, ABD'ye karşı yüksek sesli bir «çıkış» daha yaptı. C. Vance'ın Kıbrıs sorunu ve Ambargo'nun ilişkisi üzerine yaptığı konuşmaya şiddetle «tepki» gösterdi. Oysa C. Vance, demeci ile bir gerçekliği dile getirmişti. Türkiye ve Yunanistan bugünkü gibi Emperyalist-kapitalist dünyanın içinde bağımlı durumda bulundukları müddetçe, kendi başlarına hareket etmeleri söz konusu olamazdı. Ecevit'in tantanalı zirve gösterişi, C. Vance'nin bir sözü ile «gölge»lendi. Ecevit, bundan duyduğu rahatsızlığı **«ABD gölge etmesin başka ihsan istemeyiz»** diye dile getirdi. Ama bunu söylerken, ne NATO'nun, ne de Kongrede onaylanması beklenen **«Türk-ABD Ortak Savunma anlaşması»**nın sözünü ediyordu. Türkiye sanki emperyalist dünyanın tahakkümünden ekonomik, politik, askeri, kültürel ve ilah. anlamda kurtulmuş bir ülke imişçesine **«anti-emperyalist»** bir gösteri yapıyordu. Üstelik Ecevit bu çıkışını yaptığı günlerde, Türk hükümetinin gönderdiği bir heyet, Washington'da su başlarını Amerikan ve Alman Finans-kapitalinin tuttuğu İMF'den para bekliyordu. Hem Amerikan emperyalizmine bağımlılık en kör gözlere batarcasına olaylarla ortada olacak, hem Başbakan Ecevit, bu bağımlılığı kırma yolunda küçük parmağını bile oynatmayacak, hem de ABD'ye **«gölge etme»** diyecek... Oysa **«gölge etmek»** ne kelime, bu bağımlılık söz konusu oldukça, ABD Türkiye'yi de Yunanistan'ı da önlerini göremeyecek kapkara dumanlar içinde boğabilir. ABD'ye «gölge etme» demek, eğer sadece lâf olarak kalmayacaksa, emperyalist-kapitalist dünyadan çıkmak için tutarlı davranış da gerektirir. Ecevit, böyle bir davranış içinde midir? Olaylar ortada. Hükümetin ilk işi, Amerikan ve Alman finans-kapitalinin İMF kanalıyla dayattığı ekonomik tedbirleri yerine getirmek oldu. NATO'da Türk-ABD Ortak Savunma anlaşması da, «Batı dünyasındaki yerimiz gereği» vazgeçilmez kabul edildi. Amerikan Generalleri ile, Möntrö zirvesi öncesi Kıbrıs üzerine pazarlıklar yapıldı. Bunların üstüne ABD'ye keskin çıkışlar yapmanın anti-emperyalizm goygoyculuğundan başka bir şey olduğu iddia edilebilir mi?

Ecevit, keskin «anti-emperyalist», «anti-Amerikan» sözler söylediği günlerde başka şeyler de yaptı. Bu sözleri söylediği gün Ecevit, Bazı Sosyal-Demokrat liderleri ile yemek yiyor, bunlardan biri ile de özel görüşme yapıyordu. Özel görüşme yaptığı lider, **«Emperyalizm Kenefinin Alman Jandarması»**nın önderlerinden W. Brandt idi. Emperyalizmin sınanmış kiralık katili Alman finans-kapitalinin sözcüsü W. Brandt, kuzu postuna bürünerek **«Türk Dostu»** tavırlar takındı. **«W. Brandt ABD'nin tutumunu hayretle karşıladı»** diye yazdı gazeteler. Türkiye'nin ekonomik bunalımdan çıkması için yapılan federal Almanya'nın yardımlarına Ecevit'in teşekkür ettiği gene gazete haberleri arasındaydı. Aynı haberlere göre Almanya İMF'nin kararını beklemeden yardıma başlayacaktı.

Bütün bu mizansenlerden çıkan sonuç nedir?

Türkiye'de Yunanistan'da dost olmaları gereken ülkelerdir. Türkiye ve Yunanistan halkları arasında düşmanlığa neden olacak bir menfaat zıtlığı yoktur. Ancak her iki ülke de emperyalist - kapitalist dünya sistemi içindedir. Kendi başlarına düşünüp hareket edemezler. O nedenle ABD, Alman ve i'lahır emperyalistlerin menfaat hesapları içinde hareket ettirilirler. NATO, Ortak savunma anlaşmaları, Emperyalist «yardım»ları, emperyalist istikrazlar oldukça bu ülkelerin yalnız başlarına hareket etmeleri mümkün değildir. O zaman anti-emperyalist görünümlü çıkışlar, anti-emperyalizm goygoyculuğundan ileri gidemez. Üstelik bir emperyalist ülke (ABD)'ye çatarken, bir diğer belalı emperyalist ülke (Federal Almanya) ile «dostluk» yürütmek anti-emperyalizmi soysuzlaştırmak, dejenere etmektir. Alman Finans-Kapitalinin dizinin dibinde, «anti-Amerikan», «anti-emperyalist» dış politika, Türkiye'yi geri kalmışlık ve bağımlılık çemberinden çıkarmadığı gibi, böylesi politikanın yürütücülerinin de boynunu çabuk kırar. Çünkü o iki dev emperyalist ülke aynı kenefin, uluslararası finans-kapitalin bekçisidirler. Hangisine elini versen, değil kolunu, tüm vücudunu kaybedersin.

Gerçekten barış, bağımsızlık ve kalkınma isteniyorsa emperyalizme —başta ABD ve Federal Almanya olmak üzere— karşı çıkmak, NATO'nun sultasından, «Ortak savunma» adlı emperyalist saldırı tuzaklarından kurtulmak için mücadeleden başka yol yoktur.

21 Mart uluslararası ırkçılıkla mücadele günü ve

NEWROZ

21 Mart Uluslararası Irkçılıkla Mücadele Günü'dür. Irkçılık ve sömürgecilik, Büyük Ekim Devrimi'nin açtığı yolda ilerleyen Millî Kurtuluş Hareketleri ile tarihin çöplüğüne atılmak üzeredir. Asya'da, Afrika'da Latin Amerika'da ve emperyalist-kapitalist metropollerde ezilen ulusların insanları sömürgeciliğe, ırk ayrımına karşı mücadele veriyorlar. Sömürgecilik ve ırkçılık, her geçen gün yeni yeni kurtuluş mücadeleleri ile darbelenmekte, geriletilmektedir. 21 Mart ırkçılığa ve sömürgeciliğe karşı bu **ulusal** mücadelelerin **uluslararası** anlamının daha güçlü bir şekilde bilinçlere çıkarılması gereken bir gündür.

NEWROZ

Kürt halkının geleneksel bayram günü olan Newroz, uluslararası ırkçılıkla Mücadele Günü'nün anlamını daha da zenginleştirmektedir. Bir efsaneye göre Kürt halkı **Kawe** adlı bir demirci önderliğinde Dehak denilen bir zalime baş kaldırmış ve zulmüne son vermiştir. 21 Mart Kürt Halkının bu devrimci geleneğini yaşatan bağımsızlık-özgürlük günüdür.

Newroz dolayısıyla, tüm halkların kardeşliğini bir kere daha dile getirmek devrimci görevimiz olmalıdır.

ÖZÜR

Kıbrıs ile ilgili yazı serisinin bu sayıdaki bölümü ve Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın 18 Mart'ta 107. yılında anılan Paris Komünü ile ilgili yazısı yer darlığı nedeniyle gelecek sayımızda yayımlanacaktır. Özür dileriz.

VATAN PARTİSİ YAYINLARI

DİSK 6. KONGRE DEĞERLENDİRMESİ

7,50 TL.

İSTEME ADRESİ : Vatan Partisi Yayınları, Koska Cad. Saraçoğlu İş Hanı Kat 4 daire 10 Lâleli - İST.

KIVILCIM YAYINLARI : 6

Dr. HİKMET KIVILCIMLI

DEVRİM NEDİR?

25 TL.

toplatıldı

Sosyalist

DÜŞÜNCE ve DAVRANIŞ GAZETESİ

Haftalık Siyasî Gazete (Şimdilik 15 Günde Bir Çıkar) / Sahibi : Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür : Mehmet Akyol / Adres : Nuruosmaniye Cad. Garant İş Hanı No: 36 - 2/7 / Dizgi - Baskı : Murat Matbaacılık Koll. Şti. Tel : 27 45 71 / Son Baskı Tarihi : 23 Mart 1978 / Abone Şartları : 6 Aylık 36 TL., Yıllık 72 TL.

DR. HİKMET KIVILCIMLI

OPORTÜNİZM NEDİR ?

KIVILCIM YAYINLARI : 7